

Definujeme operaci složení dvou dědičných tříd permutací pomocí standardního skládání permutací jako funkcí a zkoumáme vlastnosti a strukturu permutačních tříd s ohledem na tuto operaci. Převážně se zabýváme otázkou, zda lze danou permutační třídu složit z jejích vlastních podtříd. Ukážeme příklady tříd, které lze složit ze dvou vlastních podtříd, příklady tříd, které jdou složit ze tří, ale ne ze dvou vlastních podtříd a také několik příkladů tříd, které nelze složit z žádného konečného počtu vlastních podtříd.